

IRTI

Teemana
jengiytyminen

HUUMETYÖN ERIKOISLEHTI
3/2023

Koulu ei yksin
voi ratkaista
ongelmia
s. II

Jengejä puretaan
ennen kaikkea
yksilötyöllä
s. I4

**Nuori
haluaa
tulla
nähdyksi**

s. 8

IRTI HUUMEISTA
-PUHELIN:
0800 980 66
ma-pe 9-15 & ma-to 18-21

4

AJANKOHTAISTA

Kutsu syyskokoukseen, valtakunnallinen puolisoiden ryhmä, Kaikkien kaupunki, mediassa

14

Kansijuttu: Nuori haluaa tulla nähdyksi

Kun itsellä on päihde- ja rikostaustaa, on helpompi huomata nuoren ongelmat ja puhua niistä, Mertsä Tamminen tietää.

"YouTubeen 'tähtien' tukema kampanja."

"Tiedonjakoa ajoissa."

"Avointa keskustelua."

12

YLEISÖKYSYMYS: ASIAANTUNTEVAA TIETOA KOULUIHIN

Irti Huumeista ry keräsi huhtikuussa Lapsimessuilla vanhemmilta ja koululaisilta ideoita liittyen nuorten huumekeitelujen vähentämiseen.

18

KIRJAT

Arvostelussa kolme uutuuskirjaa sekä esittelyssä yksi.

Päätoimittaja
Mirka Vainikka,
toiminnanjohtaja

Toimitussihteeri
Birgitta Suorsa,
viestintäkoordinaattori

Tekijät
Meri-Tuuli Auer
Lotta Jokinen
Sari Järvinen
Jani Laukkanen
Jenna Lehtonen
Janita Maijanen
Marja Moisander
Heidi Mäntylä
Karin Nynäs-Äspö
Antti Yrjönen

Kustantaja
Irti Huumeista ry
Fredriksberginkatu 2
00240 Helsinki

Painopaikka
Grano, Helsinki

Julkaisun ilme ja taitto
Hahmo

Painosmäärä
1 200 kpl

Toimituskunta
Janita Maijanen
Petra Müller
Mira Reponen
Joni Saikkonen
Birgitta Suorsa
Mirka Vainikka
Ronja Vento
Sami Viinikainen
Ida Virta

Keskustoimisto
info@irtihuumeista.fi

Vapaaehtoistoiminta
Janita Maijanen p. 050 339 5283

Huudikoutsitoiminta ja huumetyö
Petra Müller p. 050 472 0372

Läheistyönkeskus
Heidi Selin p. 050 320 8947

Sähköpostit
etunimi.sukunimi
@irtihuumeista.fi

Huumetyön erikoislehti
Irti ilmestyy neljä kertaa vuodessa
Irti-lehti on
Irti Huumeista ry:n jäsenetu.

Lehti ilmestyi
1985-1995 nimellä *Läheinen*,
1996-2014 nimellä *Irti*,
2015-2022 nimellä *Taite*.

ISBN 2954-2251
(painettu)
ISSN 2954-226X
(verkkopainatus)

Kannen kuva
Antti Yrjönen

#PÄÄKIRJOITUS

Nuoret tarvitsevat yhteenkuuluvuutta

NUORISOJENGIT JA KATUKULTTUURI

herättävät ajatuksia, tunteita ja mielipiteitä. Nuoruudessaani steissillä pyöri erilaisia porukoita, joista aikuiset puhu jengeinä, mutta meille nuorille ne olivat kaveriporukoita. Rikoksia ja väkivaltaa tapahtui kaupunginosien ja erilaisten reviirien välillä. 2000-luvulla katujengeistä ei juuri puhuttu ennen kuin uutiset nostivat esiin läntisen naapurimme jengiväkivallan Göteborgissa ja Tukholmassa.

Toisille nuorisojengit symboloivat nuoruuden kapinointia ja yhteenkuuluvuutta, toisille ne tuovat mieleen väkivaltaa, laittomuutta ja turvattomuutta. Täytyy muistaa, että jengityminen on moniulotteinen ilmiö. Väkivaltaisiin katujengeihin liittyvät nuoret ovat usein haavoittuvassa asemassa, kaipaavat hyväksyntää ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Jengirikollisuus on usein sidoksissa huume-kauppaan. Väkivaltaiseen jengiin kuulumisen voi tarjota nuorelle näennäisen turvallisuuden ja yhteenkuuluvuuden tunteen, mutta samalla se syö nuoren tulevaisuudennäkymiä ja altistaa hänet rikollisen maailman riskeille.

On tärkeää, että yhteiskunta tarjoaa nuorille vaihtoehtoja ja tukea, jotta he eivät kääntyisi väkivaltaisten katujengien puoleen. Nuorisotyössä ja ennaltaehkäisevässä toiminnassa voimme tarjota nuorille turvallisia harrastusmahdollisuuksia, koulutusta, työpajoja ja työllistymistä. Edistämällä nuorten hyvinvointia voimme vähentää väkivaltaisten katujengien houkuttelevuutta.

Nyt on Irti Huumeista ry:n 40-vuotisjuhlien etkojen aika. Haastamme jokaisen tuomaan kortensa kekoon, joko osaamisella, osallistumalla tai taloudella tuella. Jokaisen panos on arvokas, jotta voimme tarjota nuorille huumeet-toman tulevaisuuden. Pidetään jengi hengissä.

Mirka Vainikka, toiminnanjohtaja, Irti Huumeista ry

#LEDARE

Ungdomar behöver samhörighet

UNGDOMSGÄNG OCH GATUKULTUR väcker tankar, känslor och åsikter. I min ungdom rörde sig olika grupper kring steissin. Vuxna talade om gäng och gängkultur, men för oss ungdomar var de kompisgäng. Brott och våld förekom mellan stadsdelar och mellan olika revir. På 2000-talet talade man egentligen inte om gatugäng förrän nyheterna uppmärksammade gängvåldet i Göteborg och Stockholm i vårt västra grannland.

För vissa symboliserar ungdomsgängen ungdomens revoltanda och samhörighetskänsla, medan andra tänker på våld, laglöshet och otrygghet. Det gäller att komma ihåg att gängbildning är ett flerdimensionellt fenomen. Unga som ansluter sig till våldsamma gatugäng befinner sig vanligen i en utsatt ställning, de söker godkännande och en känsla av samhörighet. Gängkriminaliteten är ofta förknippad med knarkhandel. Att tillhöra ett våldsamt gäng kan ge ungdomar en skenbar trygghet och samhörighet, men samtidigt undergräver det deras framtidsutsikter och utsätter dem för undre världens faror.

För att ungdomar inte ska vända sig till våldsamma gatugäng är det viktigt att samhället erbjuder dem alternativ och stöd. Inom ungdomsarbete och den förebyggande verksamheten kan vi ge ungdomar trygga hobbymöjligheter, utbildning, verkstäder och en väg in i arbetslivet. Genom att främja ungas välmående kan vi minska de våldsamma gatugängens dragningskraft.

Fri från Narkotika rf firar snart 40-årsjubileum, och nu är det dags för förfest. Vi utmanar alla att dra sitt strå till stacken, genom kunskande, delaktighet eller ekonomiskt stöd. Allas insatser är värdefulla och viktiga för att vi ska kunna erbjuda unga en drogfri framtid. Låt oss hålla liv i gänget.

Mirka Vainikka, verksamhetsledare, Fri från narkotika rf

Kuva: Jani Laukkanen

AJANKOHTAISTA

Irti Huumeista toimii

16.–17.9. Vertaisviikonloppu – Läheistenpäivät, Helsinki. Ilmoittautumiset viimeistään 1.9. klo 12:een mennessä.

5.9.–19.12. Sururyhmä, Helsinki. Ryhmä alkaa tiistaina 5.9.2023 ja kokoontuu 10 kertaa ensin 4 kertaa viikoittain ja sen jälkeen joka toinen viikko klo 17–19. Noin kolmen kuukauden kuluttua ryhmän päättymisestä järjestetään vielä yksi jatkotapaaminen. Tapaamispäivät: 5.9, 12.9, 19.9, 26.9, 10.10, 24.10, 7.11, 21.11, 5.12 ja 19.12. Lisätiedot heidi.selin@irtihuumeista.fi. Ilmoittautumiset viimeistään 31.8.

14.–15.10. Irti Huumeista -Superviikonloppu ja syyskokous, Helsinki.

18.10. Ihmisarvoista elämää! Huumeiden vaikutukset työelämään -seminaari yhteistyössä Ammattiliitto Pron kanssa.

16.–19.10. Perheleiri, Urheiluopisto Kisakeskus, Raasepori, yhteistyössä Myllyhoitoyhdistyksen kanssa. Lisätiedot heidi.selin@irtihuumeista.fi tai laura.pullinen@irtihuumeista.fi. Ilmoittautumiset viimeistään 24.9.

2.–3.11. Terveysneuvontapäivät, Helsinki. Ilmoittautumiset viimeistään 5.10.

6.–12.11. Ehkäisevän päihdetyön viikko, huumeisiin kuolleiden muistotilaisuudet.

18.–19.11. Vertaisviikonloppu – Läheistenpäivät, Kuopio.

→ Ilmoittautumiset ja tarkemmat tiedot nettisivuillamme Irti Huumeista > Tapahtumat

Kutsu syyskokoukseen

IRTI HUUMEISTA RY:N sääntömääräinen syyskokous pidetään 14.10. Helsingissä Pasilassa, Scandic Helsinki, Maistraatinportti 3 alkaen klo 10.30. Osallistuminen on mahdollista myös etänä (Teams). Syyskokouksessa käsitellään yhdistyksen sääntöjen 10 §:n määräämät asiat.

Tervetuloa.
Irti Huumeista ry:n hallitus

Pidä jäsentietosi ajan tasalla

MUISTATHAN ILMOITTAO OSOITTEEN- tai sähköpostin muutoksen meille: info@irtihuumeista.fi

Näin varmistat, että saat lehden kotiisi ja pääset hyödyntämään muut jäsenetusi, mm. ilmaisen etäosallistumisen Terveysneuvontapäiville.

Valtakunnallinen puolisoiden ryhmä

VAPAAEHTOISEMME ALOITTEESTA KESÄN kynnyksellä kokoontui Irti Huumeista ry:n valtakunnallinen avoin puolisoiden vertaistukiryhmä Teams-etäyhteydellä. Hyvän palautteen myötä ryhmä jatkaa myös syksyllä.

Ryhmä on suunnattu henkilöille, jotka ovat tai ovat olleet parisuhteessa huumeita käyttävän henkilön kanssa. Läheisillä on mahdollisuus jakaa oman läheisen huumeiden käytön herättämiä ajatuksia luottamuksellisessa ympäristössä samassa tilanteessa olevien kanssa. Ryhmien ohjaajina toimivat koulutetut vapaaehtoiset.

Puolisoiden valtakunnallinen ryhmä kokoontuu kerran kuussa maanantaisin klo 18.30–20.15. Seuraavan kerran ryhmä kokoontuu 25. syyskuuta. Ilmoittautumiset ryhmään ryhmäpäivänä klo 18:00 mennessä tiia.vapaaehtoinen@irtihuumeista.fi.

Kaikki kokoontumisajat löydät nettisivuiltamme irtihuumeista.fi/laheisille/laheisryhmat/.

C-hepatiitin hoito tutuksi

HUUDIKOUTSIT JALKAUTUIVAT KESÄKUUSSA Poriin SuomiAreenan aikaan ja jakoivat tietoa C-hepatiitin tartuntatavoista ja hoidosta. Polkupyöräkärkyt näkyivät hyvin katukuvassa ja keräsivät kiinnostuneita. Myös moni C-hepatiitista toipunut tuli vaihtamaan ajatuksia ja kokemuksia C-hepatiitin hoidosta. Kampanja toteutettiin yhdessä AbbVien ja Munuais- ja maksaliiton kanssa.

Tue toimintaamme:

IBAN FI93 1555 3000 1121 60
irtihuumeista.fi/lahjoita

Kaikkien kaupunki Porissa ja Rovaniemellä

KAUPUNGILLA ON MONIA eri käyttötapoja ja kaupungissa on monenlaisia asukkaita, muistuttaa Kaikkien kaupunki -hanke. Tänä vuonna Kaikkien kaupunki -tapahtuma jalkautuu Poriin 6.–17.10. ja Rovaniemelle 23.–27.10.

Kampanjan tavoitteena on tuoda näkyväksi sitä, miten erilaiset ihmiset kaupunkia käyttävät. Kohderyhmänä ovat erityisesti huumeita käyttävät ihmiset, ja tarkoituksena on heihin liittyvän stigman vähentäminen.

Tarkemmin tapahtumista nettisivuilla EPT-verkosto.fi/Kaikkien kaupunki/

Asunnottomien yö 17.10.

Lokakuun 17., YK:n köyhyyden ja syrjäytymisen vastaisena päivänä, kysytään Kenelle kaupunki kuuluu.

Kaupunkisuunnittelussa ja arjessa julkisen tilan käyttöä rajataan ja estetään väestöryhmiltä, jotka koetaan haitallisiksi tai häiritsevällä tavalla käyttäytyviksi. Asunnottomuutta kokevat ihmiset nähdään usein turvattomuuden aiheuttajina muille ja unohdetaan, että asunnottomuus aiheuttaa turvattomuutta etenkin asunnottomuutta kokevalle, todetaan Asunnottomien yön tiedotteessa.

Asunnottomien yö järjestetään liki 50 paikkakunnalla. Lisätietoa asunnottomienyo.fi/tapahtumat/

Huumeisiin kuolleita muistetaan marraskuussa

Huumeisiin kuolleiden muistotilaisuus pidetään Helsingissä perinteisesti Vanhassa kirkossa tiistaina 7.11. klo 18 alkaen. Läheisten surun kunnioittamiseksi tilaisuudessa ei saa kuvata henkilöitä.

Muiden paikkakuntien muistotilaisuuksista löytyy tietoa Vaiettu menetys -nettisivuilta vaiettumenetys.fi/muistotilaisuudet/

● **MTV-uutiset 28.7.:** Valtaosa muuntohuumeista menee tullista läpi, Tullin johtaja myöntää MTV:lle – Suomeen tuodaan vuosittain ainakin kymmenen uutta huumausainetta

– Yleensä kun muuntohuumeita tulee uusia, niiden koko pienenee, eli niissä on vain se vaikuttava aine. Puhutaan jopa mikro- tai milligrammoista, kun niitä tuodaan maahan. Totta kai se antaa meille uusia haasteita, Tullin valvonta-johtaja Hannu Sinkkonen kertoo.”

● **Yle 26.7.:** Helsingissä kärehtää rattijuoppoudesta enemmän huumepäissään kuin kännissä, ja se on Suomessa täysin poikkeuksellista

”Alkuvuodesta huumeiden vaikutuksen alaisena ajamisesta jäi Helsingissä kiinni 470 kuljettajaa.

Alkoholi oli rattijuoppouden syynä 306 tapauksessa. Sekä huumeita että alkoholia oli ottanut 79 autoilijaa.

– Alkoholin käyttäjät ajavat yleensä rauhallisesti eivätkä meinaa pysyä kaistalla. Huumausaineiden vaikutuksen alaisena kuljettajat ajavat holtittomasti, kovempaa ja tekevät liikenteessä vaarallisia liikkeitä, vanhempi konstaapeli Robert Karlsson tietää.”

● **Yle 11.6.:** Katuryöstöjä tehdään Helsingissä nyt poikkeuksellisen paljon – poliisi: Uhriksi voi joutua keskustassa, lähiöissä ja jopa kauppakeskuksissa

”Poliisi on kirjannut alkuvuonna Helsingin alueella jo 110 alaikäisten tekemää katuryöstöä. Se on paljon, koska yhteensä koko viime vuoden aikana poliisin tietoon tuli 160 nuorten tekemää katuryöstöä.

Tuoreissa luvuissa ovat mukana ryöstön yritykset, ryöstöt ja törkeät ryöstöt, jotka ovat päättyneet Helsingin poliisin tutkintaan.

– Nämä ovat nuorten rikosmaailmassa vakavia juttuja, ne priorisoidaan kärkeen, sanoo rikoskomisario Sampo Suomala Helsingin poliisista.”

● **Nuortenlinkki: Huumeiden viihdekäyttö**

”Viihdekäyttö voi terminä antaa positiivisen ja vaarattoman vaikutelman harmittomasta ja haitattomasta toiminasta. Kuitenkin huumeiden käyttöön, vaikka harvoinkin käytettynä, liittyy aina riskejä. Esimerkiksi huumeiden satunnaiskäyttö voisi olla neutraalimpi termi ja siten kuvata ilmiötä paremmin. Toki satunnainen käyttökäyttö voi olla hyvin vaihtelevaa muutamasta kokeilusta vuodessa, viikoittain tapahtuvaan käyttöön tai satunnaisesti tapahtuva käyttökäyttö voi olla jossakin määrin hallitsematonta.”

Nuorten lisääntyvä oireilu haastaa palvelujärjestelmää

NUORTEN MIELENTERVEYSPALVELUIDEN kysyntä on kasvanut ja päihdekuolemien määrä on lisääntynyt. Tutkijat selvittivät, millaisia mahdollisuuksia ja kykyä sosiaalipalveluilla on toimia nuorten tukena.

Nuorten ahdistuneisuus on jopa kasvanut korona-ajasta, kertoo THL:n Kouluterveyskysely 2023. Kohtalaisesta tai vaikeasta ahdistuneisuudesta kertoi jopa 22 prosenttia 8.- ja 9.-luokkalaisista. Tytöt (34 %) kokivat ahdistuneisuutta huomattavasti yleisemmin kuin pojat (9 %). Vuonna 2021 luku oli tytöillä 30 ja pojilla 8 prosenttia.

THL:n ylilääkärin **Terhi Aalto-Setälän** mukaan tulokset vaativat huolellista analysointia juurisyiden ymmärtämiseksi. Nuorten lisääntyvä oireilu haastaa kuitenkin jo entisestään kuormittunutta palvelujärjestelmää.

”Perustason palveluihin, erityisesti opiskeluhuolto- palveluihin, tulee taata riittävät resurssit ja työkalut vastata nuorten lisääntyvään tuen tarpeeseen. Perustason osaamista on jo vahvistettu koulutuksilla, mutta ammattilaisia tarvitaan lisää”, Aalto-Setälä sanoo tiedotteessa.

Valtakunnallisesta koordinaatiosta apua

Sosiaalihuollossa on käytössä jo hyväksi koettuja menetelmiä toimia nuorten tukena. Työmenetelmien käyttö on kuitenkin osin sattumanvaraista ja epä johdonmukaista, valtioneuvostolle tehdyssä selvitystyössä todetaan.

Selvityksessä esitetään, että valtakunnallinen koordinaatio helpottaisi sopivien menetelmien valintaa ja käytönottoa. Sosiaalihuollon sisäistä yhteistyötä voitaisiin helpottaa esimerkiksi tuomalla palveluja fyysisesti yhteen. Sosiaali- ja terveydenhuollon välisiä puutteita voitaisiin korjata muun muassa perustamalla suoria yhteydenotto- linjoja. Nuorten palveluissa on huomioitava selvityksen mukaan myös matala kynnyks, joka tulee ymmärtää laajasti ja arvioida palvelukohtaisesti.

Lähteet: THL:n Kouluterveyskysely 2023; Pitkänen Tuuli, Tourunen Jouni, Huhta Helena, Kaskela Teemu, Takala Janne, Helfer Alix, Jurvanen Susanna, Laine Riku, Larivaara Meri, Suurpää Leena: Nuorten mielenterveyden tukeminen sosiaalihuollossa ja matalan kynnyksen toiminnassa: Työntekijöiden ja nuorten näkemyksiä tarpeista ja toimintatavoista. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2022:65

Lastensuojeluilmoitusten määrä kasvoi

YHÄ USEAMMASTA LAPSESTA tehdään lastensuojeluilmoitus, viime vuonna 98 634 lapsesta eli 9,1 prosentista lapsia.

Ilmoituksen kohteena olevien lasten määrä kasvoi 5 prosenttia edellisvuodesta. Eniten ilmoitukset lisääntyivät 13–15-vuotiaiden ikäryhmässä – teini-ikäisistä lähes 14 prosentista tehtiin vuoden aikana lastensuojeluilmoitus. Kiireellisesti sijoitettiin 4 498 lasta (+3 %).

Lähde: THL: Lastensuojelu 2022 25.5.2023

Yli 250 ryöstössä epäilty on lapsi

ALLE 15-VUOTIAIDEN TEKEMIEN ryöstöjen määrä kasvoi viime vuonna 136 prosenttia edellisvuodesta, kun tarkastellaan selvitytettyjen ryöstöjen epäiltyjä.

Kaikista selvitettyihin ryöstörikoksiin epäillyistä runsaat 12 prosenttia oli alle 15-vuotiaita. Yhteensä 270 ryöstörikoksessa epäilty oli alle 15-vuotias.

Alle 15-vuotiaiden osuus ryöstöihin epäillyistä on ollut tällä tasolla viimeksi vuonna 2001.

Ryöstöihin epäillyistä vajaan 20 prosenttia oli 15–17-vuotiaita ja 19 prosenttia 18–20-vuotiaita.

Lähde: Tilastokeskus: Ryöstöstä epäiltyjen alle 15-vuotiaiden määrä kasvoi lähes 140 %, Rikos- ja pakkokeinotilasto 2022 25.5.2023

Huumeiden käytön alueelliset erot yhä suuremmat

HUUMEIDEN KÄYTÖSSÄ on jätevesitutkimuksen mukaan entistä suurempia alueellisia eroja. Pääkaupunkiseudulla ja sen läheisyydessä huumeiden kokonaiskäyttö on kasvussa, ja kokaiinia käytetään enemmän kuin amfetamiinia. Muualla maassa käyttömäärät ovat pysyneet tasaisempina, ja amfetamiinia käytetään enemmän kuin kokaiinia.

Amfetamiinia käytetään Suomessa edelleen merkittäviä määriä, vaikka käyttö on pysynyt selvästi alle vuoden 2020 ennätystason. Silti amfetamiinin käyttö on kasvanut alkuvuonna suurissa kaupungeissa verrattuna viime vuoteen.

Vuodesta 2012 paitsi käytetyissä aineissa, myös käyttömäärien kehityksessä on ollut suuria alueellisia eroja. Pitkällä aikavälillä pääkaupunkiseudun kokonaiskäyttömäärien kasvu on ollut voimakasta, kun taas useilla pienillä paikkakunnilla käyttö on pysynyt hyvin samalla tasolla.

”Stimulanttien käytön osalta Suomi on selkeästi jakautunut. Etenkin pääkaupunkiseudulla stimulanttien käyttö on runsasta ja jälleen kasvusuunnassa, mutta

useissa kaupungeissa tilanne on ollut varsin tasainen”, sanoo kehittämispäällikkö **Aino Kankaanpää** THL:stä.

Suomessa ongelmakäytössä yleisimpien muuntohuumeiden, erityisesti syntetttisiin katinoneihin kuuluvan alfa-pvp:n käyttö on lisääntynyt Helsingissä ja lähialueilla merkittävästi vuoden 2022 alusta lähtien ja on ollut keväällä 2023 ennätyksellisellä tasolla. Katinoneja todettiin myös Turussa, Tampereella, Hämeenlinnassa, Mikkelissä ja Savonlinnassa.

Huumeiden valtakunnallisen jätevesiseurannan tulokset ovat viime marras-joulukuulta, 27 kaupungista lähialueineen. Tutkimus kattaa noin 60 % Suomen väestöstä.

Lähteet: THL: Jätevesitutkimus: alueelliset erot huumeiden käytössä yhä suurempia, pääkaupunkiseudulla etenkin kokaiinin käyttö lisääntyy edelleen 9.6.2023; THL: Jätevesitutkimus: väestötason huumeiden käyttö 9.6.2023

Naloksonia jaetaan 16 maassa

HUUMEKUOLEMIEN EHKÄISEMISEKSI jaetaan naloksonia huumeita käyttäville kotikäyttöön 16 maassa Euroopassa, käy ilmi Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen EMCCDA:n tuoreessa raportissa. Länsi-Euroopasta vain Suomessa, Latviassa, Hollannissa, Belgiassa ja Luxemburgissa naloksonia ei tarjota opioidiriippuvaisille.

Suonensisäisesti huumeita käyttäviä arvioidaan Euroopassa olevan noin 341 500, joista Suomessa 25 000.

Tiedot perustuvat vuoden 2022 tilanteeseen. EMCCDA:n raportti ei kata Iso-Britanniaa, Islantia, Sveitsiä eikä osaa Balkanin maista.

Lähde: EMCCDA: European Drug Report 16.6.2023

Opioidikorvaushoidossa yli 7 000

OPIOIDIRIIPPUVUUDEN LÄÄKKEELLISESSÄ, pitkäaikaisessa korvaushoidossa oli vuonna 2021 hieman yli 7 000 ihmistä. Tämä oli terveydenhuollon rekisterien mukaan 56 prosenttia enemmän kuin vuonna 2019.

Opioidikorvaushoitonsa vuosittain aloittaneiden osuus oli noin viidennes kaikista hoidossa olleista vuosina 2019–2021.

Lähde: Partanen Airi, Jääskeläinen Marke: Opioidiriippuvuuden lääkkeellinen vieroitus- ja korvaushoito Suomessa 2011–2021: Yhteenveto tehdyistä poikkileikkaus- ja rekisteriselvityksistä, Työpaperi 16/2023, THL

Nuori haluaa tulla nähdyksi

Teksti: Birgitta Suorsa Kuvat: Antti Yrjönen

– Nuoret kuvittelevat, että jengistä pääsee pois koska vain, että se jonkinlaista leikkiä. He eivät ymmärrä, että päihteiden käyttö ja rikokset jättävät aina pysyvät jäljet, Mertsä Tamminen kertoo.

Kun itsellä on päihde- ja rikostaustaa, on helpompi huomata nuoren ongelmat ja puhua niistä, Mertsä Tamminen tietää.

PARAIKAA Mertsä Tamminen opiskelee kasvatusta ja ohjausalan erikoisammattitutkintoa ja tekee harjoittelun ja näyttötyön Romanifoorumissa. Reilu kymmenen vuotta sitten kuviot olivat toisenlaiset.

Ruotsissa Göteborgissa syntynyt Tamminen liikkui porukassa, jossa nuoret tekivät ryöstöjä ja muita rikoksia. Tammisen mukaan kyse ei ollut katujengistä, sillä yhteinen kassa ja säännöt puuttuivat. Jokainen toimi ”freelancerina”.

– Siitä porukasta ammuttiin yksi mun hyvä ystävä kahdella laukauksella päähän. Onneksi olin jo muualla tekemässä tyhmyyksiä. En tiedä, miten olisi käynyt, jos olisin ollut vielä niissä piireissä. Kosto olisi seurannut.

Merkkejä porukan jengiytymisestä oli Tammisen mukaan havaittavissa, kun hän oli 16–17-vuotias. Hän oli ollut porukassa alle 14-vuotiaasta.

– Oltiin niin sanotusti velimiehiä, autettiin toista tappeluissa ja oltiin uskollisia, vaikka kukin teki yksin rötöksiään. Minunkin käsivarresta löytyy tatuoituna Göteborgin yhden alueen postinumero. Pidin sitä aikanaan kovana juttuna.

Alkuun nuoret tappelivat nyrkeillä, ja kovin nyrkkeilyä oli jengin kuningas. Sen jälkeen mukaan tulivat veitset ja sitten aseet, ja niiden myötä raakuus.

Mertsä Tamminen sanoo pysyneensä pois katujengeistä ja muusta järjestäytyneestä rikollisuudesta hyvän onnensa takia. Kun liikkuu paikasta ja porukasta toiseen, ei synny mahdollisuutta syvempään kiinnittymiseen. Lisäksi isän varoitus pysyi mielessä. Tämä oli sanonut, että jengissä olet aina jonkun alainen. Pyyntöjä toki tuli. Tamminen halusi olla itsenäinen.

Ruotsissa jengien alistamiskulttuuri oli kova, ja meno on Tammisen mukaan koventunut. Alle 15-vuotiaat kantavat aseita ja tappavat. Sama suunta on Suomessakin, mutta siihen on hänen mukaansa havahduttu.

”Tiedän, millaista on kadulla”

Kun Tamminen muutti 18-vuotiaana vaimonsa kanssa Suomeen, Ruotsin kuviot jäivät taakse. Päihdeongelma ja väkivaltaisuus eivät.

– Vedin pään täyteen ja käytin kannabista, joskus vahvempiakin, mitä eteen tuli. Olin sekakäyttäjää.

22-vuotiaana olin tosi syvällä. Istuin viimeisen puoli vuotta pimeässä ja itkin, join ja olin sekaisin. En enää jaksanut ja sitten yksi päivä kaadoin pontikat lavuaarin ja pyysin apua ylhäältä, ja sain. Tulin uskoon. Vartijat eivät meinanneet uskoa silmiään, kun entisestä räyhääjästä tulikin siunausta toivottava raitis mies. He tulivat kättelemään ja rohkaisemaan.

Siitä on nyt 12 vuotta. Suhteet kavereihin piti panna hetkeksi poikki.

– Tunsin, että elän oikeasti, Tamminen kuvailee muutosta.

Uuden elämän suunta oli selvä heti alusta alkaen.

– Tiedän, millaista on tuolla kadulla. Mulla oli itsellä aika hankala nuoruus, oli päihkeitä ja väkivaltaa. Koin, että kamppailin aika yksin. Haluan auttaa nuoria, joilla on haasteita.

Tamminen muistelee, että hänen nuoruudessaan nuorisotyöntekijöiltä puuttui osaaminen kohdata nuoria, joilla oli erityisiä tarpeita päihteiden ja rikollisuuden kanssa.

– Löytyi ihmisiä, joilla oli hyvä tahto, muttei välttämättä osaamista. Näin silloin nuorten suojamuurissa sellaisen aukon, johon omakohtaisella kokemuksella voi vaikuttaa.

Nuori täyttää elämänsä tyhjiöitä

Noin kymmenen vuoden kokemuksella nuorten kanssa työskentelemisestä Tamminen huomaa vielä puutteita nuorten kohtaamisessa. Pelottelu ja vetoaminen faktoihin eivät tepsivät katujengien nuoriin. Jotta nuoria voi houkuttaa pois jengeistä, pitää tietää, mikä heitä niihin alun perin veti.

– Jengissä nuori tuntee kuuluvansa johonkin. Tarjolla on myös rahaa ja statusta.

Kiusaus on vaikea välttää, jos se täyttää jonkin tarpeen.

– Jos lapsen elämässä löytyy tyhjiö, sinne alkaa tunkea huonoja asioita. Jos nuori elää köyhyydessä ja näkee mahdollisuuden tienata rahaa päihkeitä myymällä ja ryöstämällä, hän on lähes poikkeuksetta mukana rikollisuudessa. Yhtäkkiä on mahdollisuus kävellä merkkivaatteilla ja tuoda kotiin pinoittain rahaa köyhille vanhemmille.

Tamminen kertoo, että jengissä nuori joutuu kovetamaan ja kuolettamaan tunteitaan, kehittämään uusia piirteitä ja olemaan lojaali, mutta hän saa huomiota. Nuori haluaa tulla nähdyksi ja näyttää, missä on hyvä.

– Muistan itse, kuinka hyvältä tuntui, kun koko jengi puhui minusta, että kuinka kova kaveri olen ja kuinka hyvin osaan tapella. Tuli sellainen vääränlainen tyytyväisyyden tunne, olin tehnyt edes jotain, Tamminen muistelee.

– Jos on vääristynyt minäkuva tai heikko itsetunto, joku voi saada onnistumisen kokemuksia ja hyvää palautetta esimerkiksi ryöstöistä.

Tammisen ruotsalaisten kollegoiden mukaan ennalta ehkäisevä työ pitäisi aloittaa jo nelivuotiaasta, koska identiteetin kehittyminen alkaa varhain. Ruotsissa

nuorisotyöhön otetaan mukaan koko perhe ja nuorelle tarjotaan harrastuksia ja tekemistä ilman, että vanhempien täytyy kustantaa ne.

– Yksi nuorisotyöntekijä keksi ryhtyä yhteistyöhön paikallisen jalkapalloseuran kanssa ja sai kentältä vuoron alueen nuorille, joista koottiin oma joukkue. Hän on saanut pelastettua satoja nuoria päihde- ja rikollismaailmalta. Harrastustoiminta on ensisijaisen tärkeää.

Tamminen miettii hetken, mitä hänestä olisi tullut, jos hän olisi saanut jatkaa nyrkkeilykerhossa, ehkä ammattilainen. Vanhemmat valehtelivat, että poika oli heitetty pois joukkueesta, koska heillä ei ollut varaa maksaa valmennusta.

Jenginuorissakin on Tammisen mukaan potentiaalia moneen muuhun. He osaavat organisoida, laatia strategioita, laskea ja motivoida – kaikki taitoja, joita tarvitaan työ- ja yrityselämässä.

Pelottelun sijaan kuuntelua

Nuoret kaipaavat aikuista kuuntelijaa, Mertsä Tamminen painottaa. Luottamussuhteen syntymisen jälkeen näkee, että nuori on kaivannut aikuista. Luottamus rakentuu siten, että Tamminen kertoo avoimesti päihde- ja rikosmaailmassa kokemastaan tuskasta ja kolhuista.

– Kun sitten kyselen alaikäiseltä nuorelta, kuka hän oikein on ja mitä hän haluaa elämältä ja miksi hän on jengissä, usein saan vastauksen, että tätä on kiva kokeilla. He kuvittelevat pääsevänsä pois koska vain. Se on heille jonkinlaista leikkiä. Nuoret eivät ymmärrä, että päihteiden käyttö ja rikokset jättävät elämään pysyvät jäljet.

Tamminen toteaa, ettei kukaan halua tappajaksi, mutta sellaiseksi voi tulla. Mitä enemmän nuori on tekemisissä katujengien kanssa sitä todennäköisemmin hän lähtee mukaan rikoksiin. Alle 15-vuotiaita värvätään juoksupojiksi.

Hän kehottaakin vanhempia seuraamaan lastensa ja nuortensa tekemisiä sekä olemaan aktiivisia sosiaalisessa mediassa, koska sieltä näkee nuoria kiinnostavat ilmiöt ja pysyy ajan tasalla nuorten kielestä.

– Rajat ovat rakkautta. Lapsi ei osaa vielä varoa, vaan tarvitsee vanhempien ohjausta. Perjantai-iltaisin yhdeksän jälkeen kaduilla ja ostoskeskuksissa liikkuvat alle 15-vuotiaat ovat isolla todennäköisyydellä mukana rikollisuudessa tai rikoksen uhreja. Meidän pitää tarjota parempi vaihtoehto.

Kyse on myös yhteisöistä ja yhteiskunnasta. Tammisen mukaan tärkeää olisi löytää yhteisöjen sisällä olevat tyhjiöt ja avainhenkilöt ja auttaa yhteisöä kasvamaan oikeaan suuntaan. Jos ryhtyy toimimaan yhteisöä vastaan, se vain tiivistyy. Kun arvostetut avainhenkilöt saadaan mukaan, jengit eivät enää kasva.

→ Mertsä Tammista voi seurata TikTokissa: @mertsitamminen7

Nuoret saavat näkyä

Teksti Meri-Tuuli Auer Kuva: Jenna Lehtonen

Nuorisojengit eivät aiheuta sellaista turvallisuushkaa kuin media antaa ymmärtää, nuorten kanssa töitä tehnyt Michela Söderström sanoo.

VANTAALAINEN Michela Söderström työskentelee Helsingin poliisin ennalta estävässä toiminnossa ja on erikoistunut kohtaamaan rikoksilla oireilevia ja syrjäytymisvaarassa olevia nuoria. Söderström on työnsä puolesta tutustunut myös katujengeihin. Työ on harjaannuttanut hänet tarkkailemaan ympäristöään vapaa-ajallakin kaupungilla kulkieksaan.

Mediassa puhuttavat katujengit eivät Söderströmin mukaan tällä hetkellä muodosta katukuvassa sellaista turvallisuushkaa kuin uutisotsikot antavat joskus ymmärtää. Poliisi on tunnistanut ilmiön ja puuttunut siihen tehokkaasti. Uhkakuvaa katujengeistä saattaa lietsota sekin, että alaikäisten väkivalta- ja omaisuusrikollisuus ja samalla julkinen keskustelu siitä ovat yleistyneet.

– Katujengit ovat eri asia kuin nuoret, jotka tekevät esimerkiksi ryöstöjä. Katujengiksi ei kehitytä sillä, että porukassa yksi tai kaksi kaveria syyllistyy rikoksiin. Rikoksia tekevästä nuorista pitää olla huolissaan, mutta heitä ei pidä samaistaa rikollisverkostoihin.

Söderström kertoo, että jengit eivät näy hänelle siviilissä juuri mitenkään katukuvassa. Nuoret sen sijaan ovat esillä yleensä sankoin joukoin liikenneasemilla, ostareilla ja vaikkapa keskustakirjasto Oodin edustalla. Nuorison kokoontumiseen julkisella paikalla suhtaudutaan joskus ennakkoluuloisesti: ”Eikö noilla ole mitään parempaa tekemistä kuin olla täällä riehumassa?”

– Missä heidän pitäisi sitten olla, Söderström kysyy.

– Ainahan sitä on kaveriporukassa hengattu missä milloinkin. Toki häiriökäyttäytymiseen pitää puuttua, ja on parempikin, että he hengaaat julkisella paikalla, missä he tulevat nähdyksi ja kuulluksi ja on jonkinlainen sosiaalinen kontrolli.

Some on tuonut paineita

Kun Söderström vertaa nykynuorten elämää omaan nuoruuteensa 1990-luvun sekä 2000-luvun alun Vantaalla, on helppoa osoittaa ainakin yksi merkittävä muutos maailman menossa: sosiaalinen media.

– Jokaisessa ajassa on omat haasteensa, mutta kyllä isoin muutos on ollut some ja miten paljon se on tuonut paineita. Ennen vanhempien oli helpompaa pysyä kartalla nuoren elämästä. Ympäriillä oli pieni piiri tuttuja, hän vertaa.

– Nykyään esimerkiksi kiusaamisella saattaa olla kymmenien tuhansien yleisö somessa. Myös rikollisuus ja rikollinen elämäntapa on näyttävästi esillä somessa, minkä takia nuoret saattavat suhtautua siihen jopa ihailevasti. Siksi nuoret tarvitsevat ympärilleen turvallisia aikuisia ja tietysti mediakasvatusta.

→ Michela Söderströmin kirjan *Halipoliisin reality check* (Deadline Kustannus) arvio sivulla 18.

Koulu ei yksin voi ratkaista ongelmia

OLEN HUOLESTUNEENA SEURANNUT uutisointia nuorten lisääntyneestä pahoinvoinnista. Mediasta voimme lukea, kuinka väkivalta on lisääntynyt lasten ja nuorten keskuudessa. Tämä näkyy myös kouluissa. Jonkinlainen muutos on tapahtumassa. Lapsilla ja nuorilla esiintyy enenevässä määrin mielenterveyden ongelmia, käyttäytymisen häiriöitä ja jopa väkivaltaa.

Lähes kaikki lapset ja nuoret käyvät koulua. Koulu on paikka, joissa voidaan havainnoida suurempia muutoksia lasten ja nuorten toiminnassa. Tietynlainen asennemuutos on tapahtunut viimeisen kymmenen vuoden aikana. Olen lukenut uutisia nuorten ja jopa lasten jengitymisestä. Kuulen nuorten puhuvan kunniaista. Aiemmin selvitellessäni konfliktitilanteita opettajan auktoriteetilla pärjäsi mainiosti. Nuoret, ainakin suurin osa heistä, kertoi avoimesti ja rehellisesti, mitä oli tapahtunut. Konflikti saatiin purettua, ja pystyimme jatkamaan eteenpäin. Nyt jo pyytäessäni nuorta juttelemaan kanssani, hän saattaa ensimmäiseksi sanoa, ettei kommentoi, hän ei aio sanoa mitään. Eikä sitten sano. Pahimmassa tapauksessa tilanne saattaa jäädä selvittämättä. Nuorten keskuudessa on tapahtumassa jotain, mikä heitä pelottaa. Pelottaa niin paljon, ettei edes auktoriteetin kunnioitus saa heitä selvittämään epäselviä asioita aikuisen kanssa. Opettajan auktoriteetti on murenemassa. Tämä suunta huolestuttaa minua todella paljon. Onko se väkivallan pelkoa?

Välillä koulussa tapahtuu fyysisistä väkivaltaa. Se ei välttämättä liity kouluun mitenkään. Vapaa-ajalla on ollut jokin tilanne, jota sitten koulussa selvitetään nyrkein. Koulussa kaikki paikalliset nuoret kohtaavat toisensa päivittäin ja se on paikka, jossa varmasti tapaa toisen. Siellä sitten puidaan keskeneräisiä tilanteita, puolustetaan omaa tai kaverin kunniaa. Jopa peritään velkoja. Näihin tilanteisiin koulussa suhtaudutaan samoin kuin väkivaltaan muuallakin yhteiskunnassamme. Sitä ei sallita ja siihen puututaan yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa.

Koulu ei ole erillinen saareke yhteiskunnassamme. Koulu yksin ei voi ratkaista ongelmia, joita lapsemme ja nuoremme kohtaavat. Koulun keinot itsessään rajoittuvat sanktioihin ja terveyden- sekä oppilashuollon toimenpiteisiin.

Jonot mielenterveyden hoitoon ovat liian pitkiä. Koulussa on monia ammattilaisia työskentelemässä lasten ja nuorten apuna: terveydenhuollon henkilöstöä, koulukuraattoreita ja -psykologeja, kouluvalmentajia ja nuorisotyön ammattilaisia. Kaikki he ovat tukemassa lapsia ja nuoria, mutta tämäkään tuki ei aina tunnu riittävän.

Tarvitsemme yhteiskunnan kaikkia toimijoita toimimaan yhteen, jotta voimme ehkäistä nuorten väkivaltaista käyttäytymistä niin koulussa kuin kaikkialla muuallakin. Tärkeimpänä toimijana näen itse perheet. Perheille suunnattava tuki on aloitettava riittävän varhain ja riittävällä tasolla.

Marja Moisander

Kirjoittaja on matemaattisten aineiden opettaja yläkoulussa ja Irti Huumeista ry:n hallituksen jäsen.

Asiantuntevaa tietoa kouluihin

VANHEMMAT JA KOULULAISET toivovat poliisia, nuorisotyöntekijää ja kokemusasiantuntijaa kertomaan kouluihin huumeista, niiden haitoista ja vaaroista. Näin ainakin yleisövästausten perusteella, joita Irti Huumeista ry keräsi huhtikuussa Lapsimessuilla. Vanhempia ja kouluikäisiä pyydettiin kirjoittamaan, mitä nuorten huumeikokeilujen vähentämiseksi pitäisi tehdä. Tässä otanta vastauksista:

"Realistisempi valistus kouluissa."

"Avointa keskustelua."

"Ettei lapselle anneta liikaa vapautta."

"YouTubeen 'tähtien' tukema kampanja."

"Tietoisuutta."

"Tarjota enemmän tukea."

"Valistaa."

"Tiukentaa lakeja."

"Syrjäytymisriskissä olevien lasten ja nuorten aiempi kontaktointi ja perheiden tukeminen esim. Icebearts-toiminta."

"Lisää neuvontaa kouluissa. Matalalla kynnyksellä tukipisteitä."

"Tiedonjakoa ajoissa."

"Enemmän esim. kouluihin luentoja entisiltä päihteen käyttäjiltä, miksi ei edes kannata kokeilla."

"Liikkuva nuta-aikuinen."*

"Välittää."

"Ohjeistaa, mistä saa apua. Viedä hoitoon."

"Enemmän tietoa nuorille esim. poliiseilta."

"Lisää valitusta kouluihin."

"Pitäisi puhua enemmän."

"Lisätä tietoisuutta aiheesta esim. TikTokin ja muualla, missä nuoret liikkuu, kouluvierailut, esikuvat eli esim. yhteistyötä somettajien kanssa."

"Pubumista ja käyttäjiä pubumaan haitoista."

"Tiedottamalla, näyttämällä dokumentteja, miten huumeet vaikuttaa. Kokeilusta ja muusta paljon infoa kouluihin opettajille ym."

"Kertoa enemmän huumeiden haitoista ja kouluttamisesta esim. psykkinestä."

"Puhua avoimesti seurauksista, eikä vaan olla että ÄLÄ KÄYTÄ."

"Ennaltaehkäisyyn ja tietouden lisäämiseen lisäresursseja."

"Koventaa rangaistuksia."

"Vanhemmat voisi olla enemmän kiinnostuneita lapsistaan. Eikä kiireisiä ja tuijottaisi nettiä."

"Lisää työntekijöitä ja resursseja."

"Keskusteluja kouluissa. Lisää valvontaa."

Etäyhteys tuo vertaiset liki

Vapaaehtoisemme Antti ohjaa Irti Huumeista ry:n valtakunnallista läheisten vertaistuellista etäryhmää ja Rovaniemen hybridiryhmää.

Miten etäryhmä ja hybridiryhmä eroavat lähiryhmästä?

Aika lailla kaikki ryhmät ovat osallistujien ja ohjaajien näköisiä. Siinä mielessä etäryhmä, hybridiryhmä ja lähiryhmä eivät eroa toisistaan. Jokainen osallistuja toki kokee ryhmän kuin ryhmän varmaan eri tavalla.

Luottamuksellisuus on varmaan tärkein sääntö Irti Huumeista ry:n ryhmissä. Osallistujat jakavat hyvin henkilökohtaisia ja arkaluontoisia asioita, mikä luo luottamuksellista ilmapiiriä ja rohkaisee toisia kertomaan omia tarinoitaan. Huumeita käyttävien läheiset ymmärtävät toisiaan ja pystyvät samaistumaan toistensa tarinoin.

Mistä kaikkialta etäryhmään osallistutaan?

Etäryhmään voi osallistua mistä päin tahansa, missä vain nettiyhteys toimii. Varsinkin jos ei omalla paikkakunnalla ole lähiryhmää, valtakunnallinen ryhmä on hyvä vaihtoehto. Läheisen kotipaikkakunta saattaa satunnaisesti tulla esiin, jos hän sen itse nostaa esille. Muuten asiaa ei tiedustella.

Mikä etäryhmässä on parasta?

Osallistujat ovat maininneet, että etäryhmän kautta saa vertaistukea, kun ei ole lähiryhmää, johon mennä. Vaikka voisi osallistua lähiryhmään, moni kehuu etäryhmää käytännössä paremmaksi vaihtoehdoksi muun muassa pitkän etäisyyden, oman matkan tai kotieläinten tai lasten takia, joita ei voi jättää yksin. Olen saanut matkan varrella palautetta, että kyllä etäryhmästä saa hyvää vertaistukea.

Millaisia haasteita etäryhmässä on?

Ohjaajana voisin sanoa, että Irti Huumeista ry:n valtakunnallinen etäryhmä toimii pääsääntöisesti kuin itsestään. Osallistujat osaavat hienosti toimia ryhmässä ja jakavat omia kokemuksiaan vertaistensa kanssa.

Irti Huumeista ry:n ryhmänohjaaja Antti kertoo, että korona-aikana näki jopa enemmän kasvoja etänä kuin lähiryhmässä, jossa kasvoja peitti maski.

Tekniikka toimii nykyään kuitenkin suhteellisen hyvin, joten senkään kautta ei tule kuin satunnaisia haasteita.

Kuinka sitoutuneita ihmiset ovat etäryhmässä ja hybridiryhmässä?

Valtakunnallisessa läheisryhmässä voi käydä vaikka vain kerran. Jollekin syystä tai toisesta yksi kerta riittää, joku taas saattaa käydä ryhmässä vuosia. Kukin voi käydä tarpeensa mukaan.

Ohjaamasi hybridiryhmä on ensimmäinen Irti Huumeista-toiminnassa. Kuka keksi idean?

Ajatus hybridiryhmästä lähti liikkeelle minusta korona-viruksen aikoihin. Mietin, että samaan aikaan lähiryhmän kanssa voisi tarjota mahdollisuutta etäyhteyteen. Lisäksi Lapin pitkien välimatkojen takia voi olla haastavaa kerätä Rovaniemelle lähiryhmään. Näkisin hybridiryhmän käytössä muitakin mahdollisuuksia. Etäosallistujat mahdollistavat vertaisia pienille lähiryhmille. Hybridiryhmä voisi tarjota uudelle paikkakunnalle resursseja, eli ryhmänohjaajan ja vertaisia.

Miten hybridiryhmä toimii parhaimmillaan?

Silloin, kun jokainen osallistuja kokee saavansa vertaistukea siitä huolimatta, olipa hän lähiryhmässä tai etäyhteyden päässä.

Keitä toivot mukaan ryhmään?

Ainakin kaikkia heitä, jotka huumeita käyttävän läheisinä kokevat jäävänsä asian kanssa yksin, tai kokevat tilanteensa raskaaksi tai pohtivat, miten auttaa huumeita käyttävää läheistään.

Jengejä puretaan ennen kaikkea yksilötyöllä

Teksti: Birgitta Suorsa Kuvat: Antti Yrjönen

Havaintomme mukaan katujengit muodostuvat ja niihin rekrytoituu jäseniä lähipiiristä joko kavereiden tai sukulaisten kautta, ylikonstaapeli Jon Fuhrmann kertoo.

SUOMESSA TOIMII poliisin arvion mukaan yhteensä noin kymmenen katujengiä, myös muualla kuin pääkaupunkiseudulla. Ylikonstaapeli **Jon Fuhrmann** muistuttaa, että nuoren kehitysvaiheeseen kuuluu ajan viettäminen porukoissa.

– Siinä ei ole mitään pahaa, että nuoret kokoontuvat. Se on normaalia. Jengit kiinnostavat ja puhuttavat laajastikin nuoria, mutta se ei tarkoita, että he haluaisivat liittyä niihin tai tehdä rikoksia. Suurimmalla osalla nuorista menee hyvin.

Fuhrmann huomauttaa, että nuoruus on rikosaktiivista aikaa. Nuoret ovat aina syllistyneet rikoksiin porukoissa. Kuitenkin muutaman vuoden aikana on ollut havaittavissa

huolestuttavia muutoksia nuorten asenteissa. Osa nuorista on alkanut ihannoida rikollista elämäntapaa, jota näytetään somessa leviävissä gangsta-videoissa. Niissä esitellään rahaa, hienoja autoja, kalliita vaatteita ja korostetaan vastakkainasettelua jonkin toisen jengin kanssa.

Mukana myös alaikäisiä

Katujengit erottuvat poliisin mukaan muusta nuorten kokoontumisesta siinä, että rikoksia tehdään yhdessä. Mukana on huumekauppaa ja raakaakin väkivaltaa.

– Osa rikoksista on vakavia, ja ajan hengessä kaikki kuvataan ja niitä levitetään sosiaaliseen mediaan. Rikokset voivat olla erittäinkin raakoja, ja seuraukset voivat kestää niin uhrille kuin tekijälle koko loppuelämän, Fuhrmann kertoo.

Hän pitää huolestuttavana, että jengeihin liittyvät nuoret kokevat, ettei heillä on muuta vaihtoehtoa tässä yhteiskunnassa. Lisäksi katujengeissä on mukana nuoria, myös alaikäisiä.

– Jokaisen jengiin ajautuvan tai hakeutuvan nuoren motiivit ovat yksilöllisiä, mutta yhtenä isona teemana taustalla nuorilla on tunne siitä, että heillä ei ole muuta menestymisen mahdollisuutta tässä yhteiskunnassa.

Poisvetäviä tekijöitä on vähän

– Jengit kytkeytyvät yleensä tietyille asuinalueille ja niihin rekrytoituu jäseniä lähipiiristä joko kavereiden tai sukulaisten kautta, Fuhrmann kertoo poliisin havainnoista.

Estävässä toiminnassa pyritään estämään jengien syntymistä ja purkamaan jo olemassa olevia ryhmittymiä vaikuttamalla sekä yksilöihin että koko ryhmään.

Vanhempia ja nuoria valistetaan katujengi-ilmiöstä, jengien vaikutuksista ja rikosseuraamuksista. Positiivisilla poliisikohtaamisilla pyritään lisäämään luottamusta viranomaisiin.

Fuhrmannin mukaan jengejä puretaan ennen kaikkea vaikuttamalla yksilöihin. Tähän tarvitaan myös muita viranomaisia sekä kolmatta sektoria.

– Tapaamme rikoksilla oirehtivia nuoria ja heidän perheitään yhdessä toiminnassa työskentelevien sosiaali- ja nuorisotyöntekijöiden sekä psykiatrisen sairaanhoitajan kanssa. Tarkoituksena on löytää juurisyytä nuoren käytökseen ja vaikuttaa niihin. Toimimme tiiviissä yhteistyössä kolmannen sektorin toimijoiden kanssa, joilla on oma osaamisensa jengeistä irtaantumiseen ja rikoskierteiden katkaisuun.

Tärkeintä on nuoren halu elämänmuutokseen. Fuhrmannin sanoin poisrekrytointi vaatii rekrytoitavalta halun irtaantua jengistä. Jokainen asiakas arvioidaan

yksilöllisesti ja hänelle pyritään löytämään tehokas taho ja toimintatapa rikoskierteen katkaisemiseksi.

– Haaste on se, että tässä jengikontekstissa jengiläiset ovat niin nuoria, ettei heillä ole poisvetäviä tekijöitä samalla tavalla kuin perinteisemmässä järjestäytyneessä rikollismaailmassa, jossa jäsenet ovat huomattavasti vanhempia.

Myös perinteinen poliisityö, eli rikosten paljastaminen, esitutkinta ja syytteesen saattaminen, vähentää katujengien syntyä ja toimintaa.

– Sillä saadaan aktiivisia tekijöitä ja jengeissä vaikuttavia johtohahmoja pois kadulta, mikä puolestaan vaikuttaa jengin toimintaan. Tehokkaat rikostutkinnat lisäävät myös luottoa viranomaisiin, ja näin pystytään estämään jengien välisiä koston kierteitä.

Koulun keskeyttämistä kadutaan

Nuoren kiinnostusta jengiin liittymiseen tai toisaalta jengiin ajautumiseen voidaan minimoida monin keinoin.

– Lähes kaikki rikollis- ja jengikokemusasiantuntijat sanovat katuvansa sitä, etteivät aikanaan käyneet koulua ja hankkineet itselleen ammattia. Koulunkäyntiin keskittyminen ja huonoista porukoista poissa pysyminen lienevät tehokkaimmat tavat, Fuhrmann sanoo.

– On myös tärkeää ymmärtää, että sosiaalisessa mediassa esitetyt mielikuvat rikollisen elämäntavan gloriasta eivät ole totta.

Vanhempien tulee olla perillä siitä, mitä heidän lapsensa tekevät, Fuhrmann tähdentää.

– Rikoksilla oirehtivien nuorten vanhemmilla on lähes poikkeuksetta aivan virheellinen kuvitelma siitä, mitä lapset tekevät, missä tekevät ja kenen kanssa. Aito kiinnostus lapsia kohtaan on avainasemassa. Lapsilla pitää olla mielekästä tekemistä ja heitä tulee kannustaa eteenpäin.

Fuhrmann painottaa, että yhteiskunnan tehtävänä on saada jokainen nuori tuntemaan kuuluvansa siihen.

– Kiinnostusta rikolliseen elämäntapaan vähenee, kun nuorella on aito tunne siitä, että hänellä on menestymisen mahdollisuus. Tämä on suurempi yhteiskunnallinen kysymys, johon me poliisissa teemme oman osuutemme.

Jon Fuhrmann on ylikonstaapeli Helsingin poliisilaitoksella. Hän työskentelee poliisin ennalta estävässä toiminnassa. Hänen tehtäviinsä kuuluu estää ennalta jengien syntymistä, purkaa jo olemassa olevia ryhmittymiä ja katkaista nuorten rikoskierteitä.

Ylikonstaapeli Jon Fuhrmann kertoo, että nuoren saa pois jengistä ennen kaikkea yksilötyöskentelyllä, puuttamalla juurisyyhin, jotka ovat houkutteleet tämän rikollismaailmaan.

Irti Huumeista ry liittyy Sekasin-chattiin

SEKASIN

IRTI HUUMEISTA RY siirtyy syyskuussa 2023 omasta Irti Huumeista -chatistaan mukaan Sekasin-chattiin.

Sekasin-chattiin pääsee omalta sekasin247.fi-verkkosivustolta sekä eri järjestöjen omilta sivustoilta. Myös Irti Huumeista ry:n nettisivuille tulee myöhemmin vuonna 2023 suora pääsy chattiin.

Sekasin-chat on auki vuoden jokaisena päivänä: ma-pe klo 9–24 sekä la-su klo 15–24. Chatissa on mahdollista keskustella mistä tahansa mieltä painavasta asiasta, kuten esimerkiksi omasta olost, vaikeista tapahtumista ja avun hakemisesta.

Sekasin-chat on osa Sekasin kollektiivia, jonka koordinaatiosta vastaavat MIELI Suomen Mielenterveys ry, Suomen Punainen Risti, Setlementtiliitto sekä SOS-lapsikylä. Sekasin-chatissa vapaaehtoiset toimivat aina jonkin Sekasin-chattiin kuuluvan järjestön vapaaehtoisina.

Haluaisitko toimia Irti Huumeista ry:n vapaaehtoisena Sekasin-chatissa? Laita viestiä vapaaehtoistoiminnan vastaavalle Janita Maijaselle janita.maijanen@irtihuumeista.fi ja sovi puhelinhaastattelu. Kaikki vapaaehtoiset koulutetaan Irti Huumeista ry:n sekä Sekasin-chatin koulutusperiaatteiden mukaisesti.

Lisätietoa: Sekasin kollektiivi, mieli.fi, <https://mieli.fi/irtihuumeista/organisaatio/sekasin-kollektiivi/>

0800 980 66

Irti Huumeista -puhelin jatkaa toimintaansa normaalisti entiseen tapaan, 0800 980 66, ma-pe klo 9–15 ja ma-to klo 18–21.

Addiktum
KOULUTUS

ADDIKTUM TÄYDENNYSKOULUTTAA

Tutustu koulutustarjontaan ja ilmoittaudu koulutuksiin. www.addiktum.fi/koulutukset

- **XXIV VALTAKUNNALLISET PÄIHDEHOITOPÄIVÄT**
5.-6.10.2023 HELSINKI
- **IV VALTAKUNNALLISET KORVAUSHOITOPÄIVÄT**
30.11.-1.12.2023 HELSINKI
- **VALTAKUNNALLISET NUORISOPÄIHDEPSYKIATRIAPÄIVÄT**
1.-2.2.2024 HELSINKI

KAIKKIIN KOULUTUKSIIN VOI OSALLISTUA MYÖS ETÄNÄ!

JA TIEDÄT MISTÄ PUHUTAAN!

Kysy myös ryhmätarjous tapahtumiin.

Tule näytteilleasettajaksi. Tavoitat seminaarissa myös mahdollisia tulevaisuuden työntekijöitä.

koulutus@addiktum.fi

Addiktum
KOULUTUS

www.addiktum.fi

”Stigma johtuu pelosta ja tietämättömyydestä”

Teksti: Heidi Mäntylä Kuva: Jani Laukkanen

KUN IRTI HUUMEISTA ry:n toiminnanjohtaja **Mirka Vainikka** sai koulussa huumevalistusta, se oli järkytys. Vainikan **Markku**-setä käytti huumeita, mutta mukava mies ei vastannut valistuksen kuvaa vaarallisesta ihmisestä.

– Vaikutti siltä, etteivät aikuiset ajatelleet, että huumeet voivat koskettaa lasten elämää.

Markku-sedän kohtalo vaikutti Vainikkaan syvästi, ja lähihoitajaksi opiskellessaan hän kiinnostui huumetyöstä. Myöhemmin hän valmistui myös sosionomiksi. Vainikka on työskennellyt muun muassa Tervalammen kartanon kuntoutuskeskuksessa, Helsingin kaupungin huumecliniikalla, Sympiksissä ja päiväkeskus Mellarissa. Vuonna 2016 hänestä tuli Irti Huumeista ry:n toiminnanjohtaja.

Vainikka on kohdannut urallaan monenlaisia ihmisiä, joista osa kertoo tarinansa syyskuussa ilmestyvässä kirjassa *Huumejärjestön Pomo* (Deadline Kustannus).

– Kaikki kohtaamani ihmiset ovat ainutlaatuisia. Jos heitä jokin yhdistää niin se, että he ovat jossain vaiheessa elämäänsä kokeneet jääneensä vaille tukea ja ymmärrystä. Ennakkoluulojen vuoksi moni on esimerkiksi jättänyt menemättä terveysasemalle.

Kyse on stigmasta eli negatiivisesta leimasta.

Taustalla pelkoa ja tietämättömyyttä

– Stigma johtuu pelosta ja tietämättömyydestä. Ei ymmärretä, että huumeita käyttävien ihmisten elämässä on muutakin kuin huumeet. Heillä voi olla lemmikkejä ja harrastuksia, ja osa on taiteellisesti lahjakkaita. Huumeriippuvuuteen voi sairastua kuka tahansa.

Miten stigmaa voitaisiin purkaa?

– Tärkeintä on sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten koulutus. Lasten ja nuorten ongelmiin on puututtava ajoissa. Lisäksi tarvitsemme erikoissosiaalityötä, Vainikka sanoo.

Hän työsti kirjaa yhdessä toimittaja **Terhi Ojalan** kanssa. Oululaiselle Terhille oli avartavaa huomata, miten erilainen huumeongelma on Helsingissä verrattuna Ouluun.

– Olen kiitollinen ihmisille, jotka jakoivat kirjaan tarinansa. He auttoivat minua näkemään, miksi tämä kirja on tarpeellinen, Ojala toteaa.

Mirka Vainikka haluaa purkaa huumeiden käyttöön liittyviä ennakkoluuloja ja stigmaa:
– Huumeriippuvuuteen voi sairastua kuka tahansa.

ARVIO Michela Söderström:
Halipoliisin reality check – Annetaan nuorten itse kertoa

Deadline Kustannus 2023, 215 sivua

STADIN SKOUDENA TUNNETTU **Michela Söderström** avaa kirjassaan Helsingin poliisin estävän työn tapauksia ja sitä, mitä kouluissa ja kadulla tapahtuu.

Teksti on sujuvaa ja tapaukset mielenkiintoisia. Välillä teksti on osoitettu aikuislukijalle, välillä nuorelle, mikä ihmetyttää, sillä harva nuori lukenee väliin ammatillista tekstiä. Kirjan alaotsikosta huolimatta nuorten ääni ei pääse sellaisenaan esiin, mutta riittävän vakuuttavana Söderströmin kertomana.

Söderström muistuttaa, että poliisit tekevät ympäri Suomea töitä 24 tuntia vuorokaudessa katujengiytymisen estämiseksi ja kohtaavat turvaverkkojen ulkopuolelle pudonneita nuoria. Onnistumiset eivät loista tilastoissa. Söderström kertoo myös keinoista, joilla yhteiskunta voisi halutessaan parantaa näiden nuorten asemaa ja estää jengiytymistä.

Lukijaa ilahduttaa erityisesti Söderströmin tapa kertoa myös itsestään ja urastaan poliisina. Se antaa kirjalle hyvät raamit ja tuo syvyyttä kerrontaan.

★★★★ Birgitta Suorsa

ARVIO Juha Klaavu:
Lapsuuden kehityksellinen trauma – Syy arvottomuuteen, häpeään ja syyllisyyteen

Viisas Elämä, 2023, 165 sivua

IHMINEN EI OLE täysin tietoinen alitajuisista arvottomuuden, häpeän ja syyllisyyden tunteistaan, sillä niiden tunnistaminen on kivuliasta, **Juha Klaavu** kirjoittaa. Hän on työskennellyt psykoterapeuttina Suomessa ja ulkomailla liki 20 vuotta.

Kehityksellinen eli vuorovaikutussuhteessa syntynyt trauma vaikuttaa keskeisesti ihmisen minäkuvaan ja identiteettiin. Kehityksellinen trauma syntyy, kun lasta ei kohdata subjektina. Klaavu avaa asiakasesimerkein, kuinka trauma rajaa ihmisen valintoja ja toimintaa aikuisenakin. Nämä ovat kirjan parasta antia.

Klaavu kertoo yksinkertaistaneensa teorioita helpottaakseen lukijaa. Silti terminologian selittäminen voi tuntua lukijasta väliin puisevalta ja vaikeatajuiselta. Kokonaisuudessaan kirja tarjoaa painavaa pohdittavaa.

★★★ Birgitta Suorsa

ARVIO Eve Hietamies:
Palavaa lunta – Tuhon tieltä toipuvaksi addiktiksi

Docendo 2023, 300 sivua

VANHEMPIEN ERO, ALKOHOLISOITUVAT vanhemmat, äidin väkivaltaiset miesystävät, koulukiusaaminen ja opettajien silmätikuksi joutuminen ajoivat **Riikka Tuomen**, 40, päihteiden käyttöön. Hän hiljensi pahaa oloaan alkoholilla ensimmäistä kertaa yhdeksänvuotiaana ja kannabiksella 11-vuotiaana.

”Olin vasta pieni lapsi, joka katsoi muiden päihteidenkäyttöä ja totesi lopulta, että tämä on nähtävästi se tie, jota pitkin minä tästä elämästä selviän.”

Väkivallan ja rikosten täyttämä huumehelvetti kesti lopulta 20 vuotta. Nainen riuhtaisi itsensä irti päihde-maailmasta vertaistuen avulla.

Eve Hietamies on kirjoittanut Riikka Tuomen tarinan talteen huolella ja paneutuen. Varsinkin alkuun tapahtumat juoksutetaan luettelonomaisesti, mutta ongelmien syvetessä teksti paranee. Tuomi on sanonut, että kirjaan ei laitettu aivan kaikkea. Silti lukija pääsee mukaan seuraamaan, kuinka Tuomi kamppailee ja elää huumemaailmassa, ennen sitä ja sen jälkeen.

★★★★ Birgitta Suorsa

ESITTELY Mirka Vainikka, Terhi Ojala:
Huumejärjestön pomo

Deadline Kustannus 2023, noin 240 sivua ilmestyy 28. syyskuuta

“ESIKOISENI SYNTYMÄSTÄ OLI kulunut pari kuukautta, kun olin Malmilla kävelyllä ja törmäsin Maijuun. Hän oli ulkona ilmeisesti huumeiden perässä. Vauvakumpu erottui takin alta heikosti.”

Mirka Vainikka on nähnyt huumemaailman monet kasvot useasta eri näkökulmasta. Hän on tarkastellut huumemaailmaa sosiaali- ja terveysalan ammattilaisena, mutta myös huumeriippuvaisen läheisenä. Vainikka näki jo nuorena, kuinka huumeet vievät hengen. Toisaalta hän on saanut todistaa, miten pohjakosketuksen tehnyt toipuu ja saa uuden mahdollisuuden elämään.

Kirjasta enemmän sivulla 17.

Terveysneuvontapäivät 2023 Helsingissä

Marraskuussa 2.–3. Helsinkiin 24. valtakunnallisille Terveysneuvontapäiville kokoontuvat sosiaali- ja terveysneuvonnan ammattilaiset, jotka työskentelevät huumeita käyttävien kanssa. Mukana on myös muita sote-alan ammattilaisia, sekä päättäjiä, virkamiehiä, vaikuttajia, vapaaehtoisia, vertaistoimijoita ja terveysneuvontapalveluita käyttäviä.

Terveysneuvontapäivät järjestetään hybridinä, eli osallistuja ilmoittautuu joko paikan päälle tai etäyhteyteen. Luvassa on ajankohtaista tietoa päihde- ja terveyskysymyksistä sekä tulevaisuuden näkymiä kansallisella ja kansainvälisellä tasolla.

OHJELMA

Torstai 2.11.2023

- 8.00 *Esittelypöydät*
9.00 *Ilmoittautuminen ja aamukahvi*
9.30 Tervetuloa
• Päivien avaus
• Päivän puheenjohtajana toimii **Kaarina Mertaniemi**, palveluysikön johtaja, Rinnekodit
9.45 Tartuntatutitilanne
• **Kirsi Liitsola**, erikoistutkija, THL
10.15 Huumeita käyttävien henkilöiden uudet HIV-tartunnat
• **Katariina Salminen**, infektiosairaanhoitaja, HUS
10.45 *Tauko*
11.20 Sosiaali- ja terveysneuvonta Tor-verkossa: tutkimusperustaisia havaintoja kohtaamisista ja käytännöistä
• **Johanna Ranta**, tutkijatohtori, Tampereen yliopisto
12.00 *Lounas (omakustanne)*
13.15 Vastikkeellinen seksi ja riskien vähentäminen
• **Taina Holappa**, sosiaaliohjaaja ja **Piia Huhtajärvi**, etsivän työn tekijä. Pro-tukipiste ry
13.45 Jalkautuvan nuorisotyön havainnot huumeiden käytöstä sekä nuorten ohjaus ja palvelutarpeet/vajeet Helsingissä
• **Susanna Ylimys**, tiimiesihenkilö, Helsingin kaupunki/Kulttuuri ja vapaa-aika/ Nuoriso
14.15 *Kabvitauko*
14.50 Kokemuksia Norjan käyttötiloista sekä C-hepatiitin hoidosta (englanniksi)
• **Christina Livgard**, Prindsen mottakssenter, drug consumption room

Vierailumahdollisuus ohjelman jälkeen:

1. Terveysneuvontapiste Sörkän Symppis, Pääskylänrinne 5 B, 00500 Helsinki
2. Kalasataman päihdepoliklinikka, kokemusasiantuntijan vastaanotto, Työpajankatu 14 A, 00580 Helsinki
3. Auroran päiväkeskus hiv-positiivisille suonensisäisesti huumeita käyttäville, Palkkatilankatu 4 G, 00250 Helsinki

Perjantai 3.11.2023

- 8.30 *Ilmoittautuminen*
9.00 Tervetuloa
• Päivän puheenjohtajana toimii **Virpi Jaakkola**, sairaanhoitaja, TtM
9.10 Huumeet katukuvassa
• **Jari Kyllönen**, rikosylikonstaapeli, Helsingin poliisilaitos
10.00 Onko päihderiippuvuus sairaus? Miten varmistamme oikeudenmukaisen kohtelun?
• **Sauli Vuoti**, työelämäprofessori, dosentti, Jyväskylän yliopisto
10.30 *Tauko*
11.00 Iv-huumeiden käytön pistekomplikaatiot – plastiikkakirurgin näkökulma
• **Toni Seppälä**, plastiikkakirurgiaan erikoistuva lääkäri, HUS tukielin -ja plastiikkakirurgia
11.45 *Lounas (omakustanne)*
13.00 Traumainformoitu työote
• **Mai Peltoniemi**, kouluttaja, työnohjaaja, Main yhteisövalmennus Oy
13.45 *Kabvitauko*
14.15 Seksuaaliterveyden huomioiminen päihdetyössä
• **Päivi Heinonen**, Sh, erityistason seksuaaliterapeutti NACS
14.45 Kokemuspuheenvuoro
• **Amina**, Koulutettu kokemusasiantuntija
15.30 Päivien yhteenveto
• **Mirka Vainikka**, Irti Huumeista ry:n toiminnanjohtaja. Päivä päättyy.

Pidätämme oikeuden ohjelman muutoksiin.

Missä: Tiivistäjä, Suvihahti, rakennus 5. Sisääntulo alueelle osoitteista Sörnäisten rantatie 22 ja Kaasutehtaankatu 1. **Miten:** Tapahtuma toteutetaan hybridinä. Läsä- tai etäosallistuminen on valittu ilmoittautumisen yhteydessä. **Ruokailumahdollisuus:** Vieressä ravintola Peloton sekä lähellä sijaitsee kauppakeskus Redin palvelut. **Toteutus:** Päivät toteutetaan yhteistyössä Helsingin nuorisosiainkeskuksen kanssa. Terveysneuvontapäivät saa rahoitusta sosiaali- ja terveysministeriöltä. **Hinta:** 200 € kaksi päivää tai 150 € yksi päivä. Lounas on omakustanteinen. Perimme maksun vain, jos tilaisuus toteutuu. **Ilmoittautuminen:** Ilmoittautuminen päättyy 05.10.2023. Peruminen on maksutonta 05.10.2023 asti. Tämän jälkeen perumisista laskutetaan osallistumismaksu. Ilmoittautumisen yhteydessä tulee valita, osallistutko etänä vai paikan päällä, osallistumistavan muuttaminen on mahdollista 21.10.2023 asti. Osallistujan nimen vaihtaminen onnistuu 21.10.2023 asti. Ilmoittautumalla sitoudut näihin peruutusehtoihin. **Ilmoittautumislinkki:** <https://link.webpolsurveys.com/S/106E266A3476DE6B> **Lisätiedot:** Petra Müller, Huumetyön vastaava, petra.muller@irtihuumeista.fi Päivät toteutetaan yhteistyössä Helsingin nuorisosiainkeskuksen kanssa.

OIKAISU Katariina Hakaniemi: Oli myös onnellisia kuukausia, Docendo, 2023, 270 sivua
Irti-lehden numerossa 2/2023 arvioitiin Katariina Hakaniemen teos Oli myös onnellisia kuukausia.
Valitettavasti tekstissä kirjailijan nimi oli väärin (Honkasalo). Toimitus pahoittelee virhettä.

OHJELMA

0800 980 66

Irti Huumeista -puhelin

ma-pe klo 9-15

iltaisain ma-to klo 18-21

"Toipuminen
kannattaa,
vaikka se
tuntuu
vaikealta."

– Anniina

*Katse eteenpäin horisonttiin.
Voit nousta ylöspäin elämään.
Lepokin sallittu.
Ei aina tarvi jaksaa.*

Kuva: Sari

#KUVAKILPAILUN SATOA

Tule mukaan Huudikoutseihin!

Haluatko arkeesi päihteetöntä mielekästä tekemistä? Oletko kiinnostunut vertaistoiminnasta? Haluatko löytää omia vahvuuksia ja voimavarojasi, sekä hankkia samalla opiskelu- ja työelämätaitoja?

Onko sinulla kokemusta irtautumisesta päihteiden käytöstä tai rikollisesta elämäntavasta? Haluatko oman kokemuksesi myötä lisätä metroasemien viihtyisyyttä?

Tule mukaan!

Huudikoutsitoiminta tarjoaa mielekästä ja päihteetöntä tekemistä arkeen. Pääset hyödyntämään omaa kokemustasi jalkautumalla ja järjestämällä tapahtumia metroasemille.

Saat maksuttoman Huudikoutsikoulutuksen. Päivät koostuvat koulutuksesta, jalkautumisesta sekä virkistystoiminnasta. Joka päivä on tarjolla kahvit ja lounas.

Toimintaa on Helsingissä ja Espoossa.

Voit osallistua toimintaan elämäntilanteesi mukaan.

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä ja tule tutustumaan toimintaamme:

Petra Müller
p. 050 472 0372
petra.muller@irtihuumeista.fi

Pietari Holma
p. 040 567 8889
pietari.holma@kukunori.fi

Iiro Timonen
p. 044 784 5278
iiro.timonen@irtihuumeista.fi

KUKUNORI